

Zkušenosti se supervizemi na Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Magistrátu města Kladna

Mgr. Marie Vacková

Supervize se stala v posledních letech samozřejmostí pro sociální pracovníky ve většině nestátních neziskových organizacích poskytujících sociální služby. Jde také o jednu z podmínek při registraci těchto služeb. Jinak je tomu na sociálních odborech městských úřadů. Sociální pracovníci ve státní správě jsou vystavováni mimořádné psychické zátěži, která vyplývá z jejich každodenní práce. Klienti, se kterými tito sociální pracovníci pracují, většinou nejsou motivovaní ke spolupráci a tím obtížnější je práce s nimi. Přesto supervize na těchto odborech není běžnou záležitostí.

Sociální pracovníci ve státní správě jsou ti, na kterých leží největší tíha zodpovědností za řešení jednotlivých případů. Pocity bezmoci, bezvýhodnosti, marnosti při řešení konkrétních kauz (spory o děti u rozvedených rodičů, nespolupráce klienta, nelepšící se sociální situace rodin ...). Pocity zodpovědnosti za osudy rodin, dětí, za návrhy podané k soudu, provází život většiny sociálních pracovníků ve státní správě. Běžné jsou i jejich časté pochybnosti, zda zvolili to nejlepší řešení, zda udělali vše pro své klienty.

Je také každodenní realitou sociálních odborů hrubé chování klientů k sociálním pracovnícům. V současné době je veřejnosti často předkládán negativní obraz sociálního pracovníka, který se stává viníkem v mediálně přetřásaných kauzách. Společenská prestiž tohoto povolání je tedy minimální.

Výše uvedené situace, momenty či pocity jsem měla možnost zachytit na mnoha supervizích Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Magistrátu města Kladna. Supervize je pro pracovní tým tohoto odboru samozřejmostí již pátý rok. Jako vedoucí odboru se supervize se souhlasem týmu zúčastňuji, proto mohu z vlastní zkušenosti uvést, co většina sociálních pracovníků od supervize čeká. Sociální pracovníci ocení supervizi, která je srozumitelná, strukturovaná, supervizi, která směřuje ke konkrétním závěrům. Účastníci supervize chtějí zpětnou vazbu, podporu týmu, pochvalu, účast. Velmi důležité jsou případové supervize, které jsou nejžádanější. Cenná je i příležitost vystoupit ze své role a nahlédnout na situaci očima klientů. Za jeden z největších přínosů supervize pro sociální pracovníky ve státní správě považuji vymezování a stále připomínání profesionálních hranic v činnostech, spadajících do široké sociální agendy.

Zkušenost účastníka supervize na sociálním odboru mě vede ke konstatování, že je výhodou když supervizorem na sociálních odborech je člověk, který se alespoň minimálně orientuje v oboru a má představu o práci supervidovaného týmu. Víím, že tento názor u většiny supervizorů neobstojí, ale moje zkušenost mě vede právě k tomuto konstatování. Neúspěch, který zaznamenala řada supervizorů u sociálních pracovníků ve státní správě vyplývá především z neznalosti práce supervidovaného týmu.

Závěrem konstatuji, že supervize nesporně zkvalitnily práci celého týmu, měli jsme štěstí na supervizory, kteří se orientují v problematice, kterou se náš tým zabývá. Supervize nás naučila, že v naší práci velmi často nebývá žádné rozhodnutí dobré, ale v dané situaci pro klienta nejméně škodlivé. Supervize nás naučila větší profesionalitě a také tomu, že naše práce má své hranice a meze za které nelze jít i když někdy srdce velí jinak.